

at dette Forhold kan ændres i den Retning, jeg har gjort mig til Talsmand for.

Finansministeren (Brandes): Jeg tror, det ærede Medlem har alt for ringe Tilid til Borgernes Forstand. Aarsagen til, at Indtægten ved forøget Skovhugst ikke falder ind under Merindkomstskatten, er den, at man betragter den som Formueomlægning. Dette har Tinget i sin Tid erkendt i Overensstemmelse med Finansministerens Udtalelser, og det var Grunden til, at det Ændringsforslag, som tilsigtede at unddrage den forøgede Skovhugst fra Merindtægtsbeskatningen, blev taget tilbage. Alle var enige om, at der her forelæa Formueomlægning, og naar man har lagt dette til Grund for en Undtagelse fra Merindtægtsbeskatningen, er det, fordi det er umuligt at drage en Formueomlægning ind under den ordentlige Indkomstskat. Overfor det ærede Medlems Paastand om, at dette strider mod Lovens Princip, maa jeg sige: Nej, det er overensstemmende med den Skattelovs Princip, efter hvilken vi har levet siden 1912, den siger udtrykkelig: Formueomlægning er ikke indenfor Indkomstskattepligten. Om en Mand sælger et Træ eller en Ko, er i denne Henseende ganske ligegyldigt, hvis han sælger Koen paa en saadan Maade, at man ikke kan regne den med til hans ordentlige Indkomst. Hvis det er en Formueomlægning, der finder Sted ved, at han omsætter Koen i Penge, er det ikke en indkomstskattepligtig Indtægt, det er noget, som er enhver Landmand bekendt.

Om Udgiften ved fremtidige Kultur anlæg vil jeg sige, at i det Cirkulære, som er udgaaet, findes følgende Tilføjelse, som jeg beder om Tilladelse til at oplæse: „Det tilføjes, at Udgifter ved fremtidige Kultur anlæg svarende til den efter foranstaaende skattefri Afdrivning maa betragtes som Kapitalanlæg, der ikke kunne fradrages i Indkomsten ved fremtidige Skatteansættelser.“ Dette maa dog i nogen Grad tilfredsstillende det ærede Medlem. Jeg synes, at denne Forhandling mellem det ærede Medlem og mig maa være oplysende for dem, der vil gøre sig bekendt med den. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem vil faa Ret i, at hvad der nu er blevet Regelen, ikke var det, som det var forudsat skulde blive Regelen for den Skovhugst, som —

det maa man dog sige — alene er foretaget af samfundsmæssige Hensyn.

Jensen-Nybjerg: Jeg maa takke den højtærede Minister, fordi han gav mig Ret i mine Udtalelser. Ministeren føjede til, at man kun havde Valget mellem to Ting: enten at vende tilbage til det gamle eller at blive ved det her foreslaede. Jeg skal indrømme, at det maaske vilde have været vanskeligt at træffe en anden Ordning, men kunde Statskassen have undværet de Millioner, det drejer sig om, kunde man være blevet i det gamle Podspor og for disse Skatteyderes Vedkommende, som i 1914 ingen Krigsindtægt havde, rykket Sammenligningsaaret frem og givet dem Sammenligningsaaret 1916—17 med. Det vilde selvfølgelig atter dreje sig om flere Millioner Kroner, men man kunde ogsaa gaa den Vej, som maaske nok vilde være lidt vanskelig, men som dog var fremkommelig, at give dem saa mange Tolvtedele af det Skatteaar, som de mangler i det andet. Men for øvrigt var det glædeligt at høre den højtærede Ministers Beretning om, at denne Skat havde givet saa mange Millioner. Vi ved, at der er stærk Brug for Millionerne, og der er det glædelige ved denne Skat, at den rammer ikke de daarligst stillede. Men selv for de bedre stillede Vedkommende skal vi søge at komme Retfærdigheden saa nær som muligt, og det er af Hensyn hertil, jeg gør opmærksom paa dette Misforhold, idet man derved skaber en ny Ubillighed for disse Skatteydere, som var Genstand for Ubillighed forrige Gang.

Herméd sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—4 af Ordføreren (se foran Sp. 3063)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 63 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.